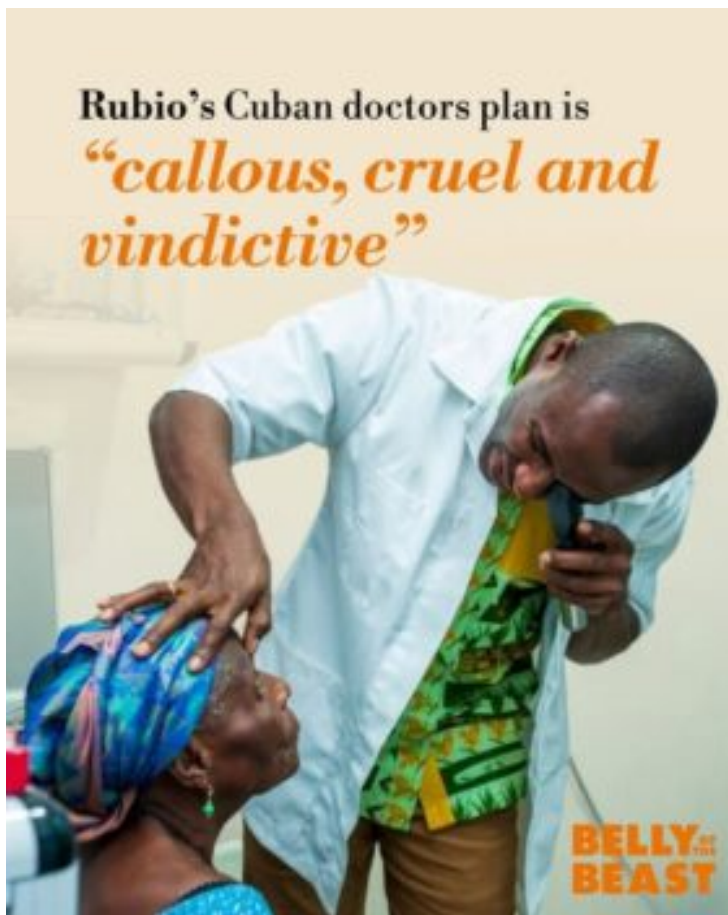


USAs befängda attacker på Kubas hälsovårdsbistånd



USAs befängda attacker på Kubas hälsovårdsbistånd

USA fortsätter att förtala och misskreditera den kubanska revolutionen genom att vid flera tillfällen och mot alla bevis hävda att de kubanska medicinska uppdragen är en form av tvångsarbete. Det senaste uttrycket för denna dåligt genomtänkta US-amerikanska besatthet var ett brev till Interamerikanska kommissionen för mänskliga rättigheter vid Amerikanska samarbetsorganisationen (OAS) med en begäran om detaljer om bilaterala avtal mellan OAS-medlemsstater och Kuba avseende kubanska medicinska missioner, i syfte att få information om eventuella arbetsrelaterade klagomål kopplade till dessa missioner (Coto 2025). Vissa ideella organisationer hävdar att de kubanska läkarna i själva verket är slavar. En sådan organisation är Free Society Project, även känt som Archivo Cuba. Det är en organisation med starka band till de mest inbitna fienderna till den kubanska revolutionen inom den US-amerikanska regeringen, såsom den tidigare amerikanska ambassadören i Venezuela, Otto Reich, som fungerar som konsult för organisationen. Organisationer som Free Society Project och Marco Rubio hävdar att Kubas humanitära bistånd och internationalistiska uppdrag i själva verket är en form av slaveri.



"Rubios plan är kallhjärtad, grym och hämndlysten" (Fotot: kubansk läkare i Jamaica)

Brevet från Interamerikanska kommissionen för mänskliga rättigheter följde på en våg av ensidiga tvångsåtgärder från Trump-administrationen, som Marco Rubio tillkännagav den 25 februari 2025, för att begränsa viseringar för kubanska tjänstemän, personer som är involverade i kubanska uppdrag och till och med familjemedlemmar som är involverade i uppdragen (Yaffe 2025). Effekten och syftet med dessa åtgärder är att försvaga Kubas medicinska samarbete med länderna i Afrika, Latinamerika och Asien och därmed ta bort en viktig inkomstkälla för ön. Dessutom försvagar dessa åtgärder hälso- och sjukvårdssystemen i mottagarländerna. Det är viktigt att betona att den medicinska hjälpen från Kuba vanligtvis tjänar landsbygden, utsatta och eftersatta områden, förutom att tillhandahålla högkvalitativa tjänster i områden med extremt behov.

Kubansk medicinsk internationalism

Det första långsiktiga programmet för kubansk medicinsk internationalism inleddes i Algeriet 1963, även om Kuba hade skickat en kortvarig medicinsk mission efter en förödande jordbävning i Chile 1970, trots de utmanande diplomatiska relationerna mellan Kuba och den högerorienterade chilenska regeringen under den perioden (Kirk 2012: Chaple 2006; Grundy och Buderri 1980). Under årens lopp växte den kubanska medicinska internationalismen till att bli ännu större än det internationella bistånd som tillhandahölls av Världshälsoorganisationen WHO (Yaffe 2025). Att sammanställa och dokumentera omfattningen och effekterna av detta bistånd till länderna i det globala söder kräver seriös akademisk, sociologisk och historisk forskning, och fungerar också som konkreta bevis mot de felaktiga och hycklande anklagelserna från personer som Marco Rubio.

Sedan 1959 har Kuba skickat internationella medicinska team för att hjälpa till vid nödsituationer och katastrofer i många länder. Några av dessa inkluderar: Peru (som svar på en jordbävning 1970), Pakistan (som svar på jordbävningen 2005), Indonesien och Sri

Lanka (som svar på en tsunami 2004), Haiti (som svar på en orkan 2004 och återigen 2010 på den förödande jordbävningen), Guatemala (2004 som svar på orkanen Stan), Kina (2008 som svar på en jordbävning), Nepal (som svar på jordbävningen 2015) och många andra nationer (González et al 2016).

Den kubanska snabba medicinska insatsstyrkan som rycker ut vid internationella medicinska nödsituationer och naturkatastrofer kallas Henry Reeves International Medical Brigade. År 2017 tilldelade Världshälsoorganisationen (WHO) och Panamerikanska hälsoorganisationen (PAHO) Henry Reeves Brigade Dr. Lee Jong Wock Memorial Prize for World Health vid Världshälsoförsamlingen. **Enligt WHO och PAHO hade Henry Reeves Brigade fram till 2017 behandlat mer än 3,5 miljoner människor och räddat omkring 80 000 liv.** Dessutom har Kuba skickat läkare för att bekämpa utbrott av smittsamma sjukdomar som denguefeber i Brasilien (1991), El Salvador (2000) och Honduras (2002) samt ebola i Guinea, Liberia och Sierra Leone (2014 och 2015). Henry Reeves-brigaden tjänstgjorde i mer än tjugo länder i Latinamerika, Karibien, Afrika och Europa för att bekämpa covid-19 under 2020 (MINREX 2020). Denna hjälp ökade under de följande åren, och enligt Yaffe (2023) hade 57 Henry Reeves-brigader gett hjälp till mer än fyrtio länder och behandlat 1,26 miljoner människor som smittats av covid. Många av dessa läkare gick samman med kubanska internationella medicinska program som redan var verksamma i sextiofem länder (Yaffe 2023). Det skamliga försöket från USA och Rubio att förstöra och misskreditera detta ädla och hedervärda exempel på internationell solidaritet lämnar de utsatta befolkningarna i mottagarländerna glömda och underförsörjda.

Om värdet av Kubas medicinska bistånd skulle beräknas för de mer än 180 länder som har dragit nytta av Kubas internationalistiska bistånd bara under perioden 1999-2015, skulle beloppet uppgå till cirka 71,5 miljarder dollar eller ungefär 6,6 % av Kubas årliga BNP (Morales 2017; Yaffe 2023). Under denna period genomförde cirka 29 000 kubanska hälso- och sjukvårdspersonal på internationella uppdrag 1,395 miljarder allmänna konsultationer, utförde sju miljoner mindre operationer och tre miljoner större operationer. Utöver dessa siffror har Kuba utbildat över 73 000 utländska hälso- och sjukvårdspersonal. Enligt data som analyserats av Morales (2017) har denna medicinska hjälp räddat livet på cirka 5,8 miljoner människor.

Utöver den direkta och betydande hjälp som Kuba ger till utsatta samhällen har Kuba hjälpt till att bygga medicinska skolor i olika länder och utbilda läkare från många länder vid Latinamerikanska medicinska skolan (ELAM). Kuba försöker inte alls skapa beroende av kubanska medicinska tjänster, utan utbildar läkare så att de kan arbeta i områden med stort behov. Som John Kirk (2012) påpekar har Kuba sedan 1970-talet hjälpt till att grunda medicinska skolor i flera länder, däribland Jemen (1976), Guyana (1984), Etiopien (1984), Uganda (1986), Ghana (1991), Gambia (2000), Ekvatorialguinea (2000), Haiti (2001), Guinea-Bissau (2004) och Östtimor (2005)?. Nyligen förnyade Kuba och Gambia sitt bilaterala avtal, och utöver att tjänstgöra på många platser i landet kommer kubanerna att arbeta med att utbilda unga gambier vid medicinska fakulteten vid Gambias universitet i Banjul (Foroyaa 2024).

Strategin att utbilda människor från utsatta och eftersatta områden kombineras med de normer som gäller för stipendier för medicinsk utbildning i Kuba. Målet är att de nya läkarna, sjuksköterskorna och hälsoteknikerna ska återvända till sitt land för att arbeta i de områden där behoven är som störst. Det är anmärkningsvärt att trots den amerikanska regeringens fientlighet mot Kuba (som går tillbaka till början av den kubanska revolutionen) upprätthåller Kuba en solidarisk hållning gentemot folket i USA, särskilt gentemot de mer utsatta delarna av den amerikanska befolkningen. Detta manifesterades tydligt när Kuba erbjöd sig att skicka en medicinsk brigad från Henry Reeves för att hjälpa offren för orkanen Katrina (även om president Bush avvisade detta erbjudande).

Kubas solidaritet med det US-amerikanska folket återspeglas också i de fullständiga stipendierna för amerikanska studenter att studera i Kuba, främst vid ELAM. Samira Addrey, koordinator för ELAM-stipendieprogrammet vid Interreligious Foundation for Community Organization (IFCO) i Harlem, informerar mig om att efter att de nuvarande elva amerikanska studenterna tar examen 2025 kommer det att finnas 245 amerikanska läkare som har examen från ELAM. Av dessa 245 utexaminerade arbetar 101 inom sektorer som är viktiga för samhället i USA, många av dem inom områden som kännetecknas av brist på medicinsk personal. De återstående 144 är antingen i slutfasen av sin specialistutbildning eller har fullständig legitimation. Tyvärr har tre av de 234 läkare som tidigare utexaminerats från ELAM avlidit.

I vissa fall reser dessutom människor från utlandet till Kuba för att få gratis behandling. Två framträdande exempel är Operation Miracle, där personer som behöver ögonoperationer (vanligtvis för grå starr) för att återfå synen får kirurgiska ingrepp (som också

ingår i Kubas medicinska uppdrag utomlands), och Kubas medicinska hjälp till de över 26 000 offren för kärnkraftsolyckan i Tjernobyl i Tarará, Kuba (Yaffe 2023; Fontan 2021). Det är viktigt att understryka att **Kubas medicinska bistånd överensstämmer med FN:s mål och riktlinjer för syd-syd-samarbete** som fastställdes 1978, är holistiskt och tar hänsyn till de sociala determinanterna för hälsa (Yaffe 2023; Christiansen 2010).

Som bekant betraktar Kuba hälso- och sjukvård som en mänsklig rättighet och inte som en handelsvara. Hälso- och sjukvårdstjänster är gratis för alla kubaner, vilket garanteras i den kubanska konstitutionen från 2019, precis som i den tidigare kubanska konstitutionen från 1976. På samma sätt utförs de hälsovårdstjänster som Kuba tillhandahåller utomlands i samma anda av humanism och solidaritet, inom de gränser som tillåts av det system som de samarbetar med. All kubansk medicinsk hjälp utförs i enlighet med internationell rätt, i samarbete med mottagande regeringar och ofta i samarbete med internationella hälsoorganisationer som WHO (Marimón Torres och Martínes Cruz 2009).

En personlig erfarenhet

Under 2003 och 2004 tjänstgjorde jag i Gambia som volontär i USAs Peace Corps och hade äran att träffa flera medlemmar av den kubanska medicinska brigaden i Essau, strax norr om Gambiafloden. 2003, när jag var i Albreda, hade jag svåra smärtor på grund av en njursten. Det fanns inga läkare i Albreda, och Peace Corps hade inte heller några läkare som tjänstgjorde i landet. För oss volontärer fanns det bara en sjuksköterska ? men Peace Corps hälsoklinik för volontärer låg i Pipeline på andra sidan floden, och färjan mellan Banjul och Barra i Niumi var stängd. Jag behövde dock akut hjälp.

När jag led började min värdfamilj att oro sig mycket. Jag ringde sjuksköterskan, men hon sa bara att jag skulle dricka mer vatten. Situationen var dock allvarlig och hade jag varit i USA hade jag åkt till sjukhuset där de skulle ha utfört en litotripsioperation. Jag bad dem att skicka chauffören Samanka från den närliggande byn Pakau så att han kunde köra mig till Essau Health Center. Han kom till slut och jag blev undersökt av de kubanska läkarna. Min smärta lindrades med den medicin de gav mig, även om det inte fanns någon utrustning för att utföra en litotripsi. Några månader senare följde jag med en av de kubanska läkarna för att ge råd till Tumbulu Jammeh, mamman i min värdfamilj i Essau, Gambia.

Den desperata och hycklande attacken mot kubansk medicinsk internationalism

Attacken mot kubansk medicinsk internationalism började 2006 med programmet Cuban Medical Professional Parole. Syftet med detta program var att locka kubanska läkare att överge sina tjänster där de tjänar utsatta samhällen. Programmet frestade med permanent uppehållstillstånd, visum och hjälp med att hitta arbete och bostad i USA (Latner 2020; Feinsilver 2009). Det är visserligen obestridligt att förhållandena i Kuba är ekonomiskt svåra, till stor del på grund av USA:s decennielånga ekonomiska krig mot ön, men dessa försök hade en negativ inverkan på de kubanska medicinska missionerna. Men mindre än 2 % av de kubanska internationella volontärerna övergav sitt uppdrag, totalt cirka 1 574 personer fram till 2011 (Latner 2020). Den överväldigande majoriteten av de kubanska läkarna förblev dock trogna sina uppdrag och sitt land och motbevisade med sitt exempel den elaka och oärliga historien om ?slaveri?.

Faktum är att den del av pengarna från betalningarna till den kubanska regeringen som inte går till läkarna på internationella uppdrag går till det kubanska hälso- och sjukvårdssystemet, ett system som är utsatt för hårda angrepp från USA (Yaffe 2025; Latner 2020). Det kubanska systemet är långt ifrån ett slavsystem. De kubanska läkarna tjänstgör frivilligt i mottagarländerna, fortsätter att få sin vanliga lön i Kuba, får ett stipendium i de länder där de tjänstgör och har semester. Det är viktigt att komma ihåg att Kuba i vissa fall tillhandahåller hjälpen gratis till mottagarländerna, i andra fall hjälper ett tredje land till att betala kostnaden för det kubanska samarbetet, och i fallet med länder med större resurser (som Qatar) betalas Kuba direkt (Yaffe 2023). Till exempel betalade 2017 av de 62 länder där kubanska läkare tjänstgjorde ?27 av dem ingenting för Kubas medicinska tjänster och de återstående 35 betalade enligt en 'glidande skala'? (Latner 2020: 336). Förutom att det är ett hån mot dem som verkligen har drabbats av problemet med människohandel och en förolämpning mot minnet av slaveriet i USA självt, är skildringen av kubanska läkare på internationalistiska uppdrag som slavar ett försök att skada Kuba och utgör ännu ett sätt att intensifiera USA:s ekonomiska krig mot ön. USA har varit besatt av att förstöra den kubanska revolutionen sedan 1959, när 26 juli-rörelsen störtade den USA-stödda diktaturen under Fulgencio Batista. Utöver det ekonomiska kriget som fördöms av hela världssamfundet i FN:s generalförsamling, tillhandahåller

USA medel för att misskreditera Kuba och särskilt för att försöka nedvärdera dess medicinska internationalism, som har vunnit nästan universell sympati. Till exempel ökade USAID 2020 sitt antikubanska propagandaprogram med tre miljoner dollar så att bidragsmottagarna skulle undersöka ?de kubanska läkarnas mänskliga rättigheter som arbetar utomlands? (Latner 2020: 332).

Dessutom kommer denna oärliga kritik från en regering som upprätthåller relationer med några av världens värsta människorättsförbrytare. USA har hjälpt och fortsätter att hjälpa Israel i dess folkmord i Gaza, förutom att hjälpa Israel att föra ett anfällskrig mot Iran. Samtidigt är både mänskliga rättigheter och Bill of Rights under attack i USA. Man behöver bara titta på Immigration and Customs Enforcement (ICE) attack mot invandrare, eller kriget mot studentaktivister som protesterar mot det israeliska folkmordet i Gaza. Marco Rubio erkände själv att han tog bort Mahmoud Khalils permanenta uppehållstillstånd och lät arrestera honom för hans politiska åsikter (Atkins och Lavietes 2025). Historien upprepade sig i fallet med Leqaa Kordia, som sitter fängslad i USA för att ha protesterat mot det amerikansk-israeliska folkmordet som har dödat mer än 100 personer i hennes familj i Gaza (Suleiman 2025).

Det är uppenbart att Rubio och den amerikanska regeringens iver att sabotera Kubas internationella medicinska samarbete utgör ett angrepp mot hälsan hos planetens mest utsatta befolkningar, förutom att det bygger på skamliga förtal och utgör ett angrepp på det kubanska folket. Är Rubio verkligen bekymrad över hälsan och välbefinnandet hos befolkningarna i Ghana, Moçambique, Honduras eller Haiti? Är Rubio och USA verkligen intresserade av att se en förbättring av levnadsstandarden för det kubanska folket, eller en ökad förmåga för den kubanska regeringen att kunna betala sina läkare högre löner? Om USA verkligen var intresserat av kubanska läkares löner skulle de inte ha avsatt enorma summor pengar för att förstöra den kubanska ekonomin. Kubas program förtjänar inte falsk kritik, utan högsta erkännande. Vi borde sträva efter att efterlikna sådana exempel på solidaritet, inte förtala dem.

Ju mer USA försöker smutskasta och undergräva Kubas medicinska internationalism, desto mer blottläggs USA:s verkliga imperialistiska ansikte och dess förakt för världens folk och deras hälsa. USA avser att skada och straffa det kubanska folket ännu mer för att det har haft djärvheten att trotsa imperiet och försöka skapa ett system som skiljer sig från den globala kapitalismen. De straffar ett land som har visat sitt trogna engagemang för hälsa som en internationell mänsklig rättighet. Kubas exempel motbevisar dock den amerikanska regeringens förtal. Medan USA skickar vapen till Israel så att israeliska soldater kan mörda det svältande folket i Gaza, en befolkning som för närvarande står inför svält på grund av en iscensatt hungersnöd där mat används som bete för att begå dagliga massakrer, skickar Kuba läkare till världen. Läkare, inte bomber.

Isaac Christiansen, CounterPunch 250801 (ZT)

Attacking the Cuban Medical Brigades: The Desperation of the Empire

[Attacking the Cuban Medical Brigades: The Desperation of the Empire - CounterPunch.org](#)

Stöd Kubas matsuveränitet!

Nu är Svensk-Kubanska igång med stöd till ett agroekologiskt jordbruksprojekt! Bidra du också till den kubanska visionen för matsuveränitet, starka lokalsamhällen, och hållbart jordbruk!

Svensk-Kubanska ger stöd till ett småskaligt projekt till en agroekologisk gård i Las Lajas i provinsen Cienfuegos. I första hand gäller det att kunna köpa in bevakningsutrustning. Vi behöver få ihop 150 000 kr. Vill du bidra? Sätt in valfri summa på PG 23 57 15 ? 0 ELLER Swish 123 182 37 72. Märk betalningen "agroekologi". Stort tack.